

riksberg m. v. af 4. Oktober 1919 og med et Antal Embeder i hver Lønningsklasse i nogenlunde tilsvarende Forhold som efter den nævnte Lov. Hvis Sognemidlerne ikke er tilstrækkelige til, at den paagældende Præst gennem disse kan opnaa den Løn med Alderstillæg m. v., der vilde tilkomme ham i Henhold til fornævnte Lov, udredes det manglende indtil videre af Statskassen.

Kirkeministeriet bemyndiges til at foretage den fornødne Inddeling af Embederne i Lønningsklasser paa Grundlag af deres nuværende Lønningsforhold.

Statskassens Tilskud udbetales de vedkommende Menighedsrepræsentationer ved en Regulering ved Udgangen af hvert Finansaar eller ved Præstens Afgang fra Embedet i Aarets Løb.

Vælger Menighedsrepræsentationen i en af de Menigheder, hvor Embedet hidtil har været udenfor Lønningsordningen, at dette Forhold skal vedblive, tilkommer der ikke Præsten Tilskud af nogen Art fra Statskassen.

Hvis to hidtil selvstændige Præsteembeder sammenlægges, rykker det sammenlagte Embede op i den Lønningsklasse, der er nærmest højere end den, hvori det af de sammenlagte Embeder, som er i den højeste Klasse, er sat.

De Overskud, der maatte indvindes under Ledighed i Præsteembeder efter Genforeningen, anvendes til Hjælp til Dækning af Statskassens Udgifter ved de øvrige Præsteembeder.

§ 7.

Denne Lov skal forelægges Rigsdagen til Revision senest i den ordentlige Rigsdagssamling 1923—24 og bortfalder 1. April 1924.

§ 8.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning.

Pedersen-Nyskov.

Valdemar Nielsen.